

τος Ο c ἀναγνοῦς αὐτοῖς τὸν Μέγαν δ ι ά κ ο σ μ ο ν καὶ τὰ Περι τῶν ἐν ᾿Αδου εἶπεν εἰς ταῦτα ἀνηλωκέναι 4 b Μέγας δ ι ά κ ο σ μ ο ς 4 c Μικρὸς δ ι ά κ ο σ μ ο ς 5 γέγονε δὲ (sc. Δημόκριτος) τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτός φησιν ἐν τῷ Μικρῷ δ ι α κ ό σ μ ω, νέος κατὰ πρεσβύτην ᾿Αναξαγόραν... συντετάχθαι δὲ φησι τὸν Μικρὸν δ ι ά κ ο σ μ ο ν. Πρβλ. διακοσμεῖν, κοσμεῖσθαι, μετακοσμεῖσθαι.

διακρίνεσθαι (ἀντίθ. συμμίσγεσθαι, συγκρίνεσθαι, προσκρίνεσθαι) 1. Διαχωρίζομαι, be separated, ᾿Αναξαγόρας 5.1 τούτων δὲ οὕτω δ ι α κ ε κ ρ ι μ έ ν ω ν γινώσκειν χρή, ὅτι πάντα οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω (οὐ γὰρ ἀνυστὸν πάντων πλείω εἶναι), ἀλλὰ πάντα ἴσα αἰεὶ 12.16 καὶ τὰ συμμισγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα καὶ δ ι α κ ρ ι ν ό μ ε ν α πάντα ἔγνω νοῦς 12.26 παντάπασι δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ δ ι α κ ρ ί ν ε τ α ι ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου πλήν νοῦ. 2 (ἀντίθ. προσκρίνεσθαι). Διαφορίζομαι, be differentiated, ᾿Αναξαγόρας 13 καὶ ἐπεὶ ἤρξατο ὁ νοῦς κινεῖν, ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνετο, καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς, πᾶν τοῦτο δ ι ε κ ρ ί θ η· κινουμένων δὲ καὶ δ ι α κ ρ ι ν ο μ έ ν ω ν ἡ περιχώρησις πολλῷ μᾶλλον ἐποίει δ ι α κ ρ ί ν ε σ θ α ι. 3 (συνών. ἀπόλλυσθαι). Χωρίζομαι στὰ συστατικὰ μέρη, be separated into components, ᾿Αναξαγόρας 17.4-6 οὐδὲν γὰρ χοῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἀπὸ ἐόντων χρημάτων συμμίσγεταιί τε καὶ δ ι α κ ρ ί ν ε τ α ι. καὶ οὕτως ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι δ ι α κ ρ ί ν ε σ θ α ι. Πρβλ. ἀποκρίνεσθαι, μίσγεσθαι.

διακριτικῶς. Χωριστά, separately, Δημόκριτος 164.7 ὅπου μὲν γὰρ κατὰ τὸν τοῦ κοσκίνου δῖνον δ ι α κ ρ ι τ ι κ ῶ ς φακοὶ μετὰ φακῶν τάσσονται καὶ κριθαὶ μετὰ κριθῶν καὶ πυροὶ μετὰ πυρῶν. Πρβλ. ἀποκρίνειν, ἀπόκρισις, διακρίνεσθαι.

διάλλαξις. Χωρισμὸς καὶ ἐναλλαγή, separation and interchange, Ἐμπεδοκλῆς 8.3 ἀλλὰ μόνον μίξις τε δ ι ά λ λ α ξ ί ς τε μιγέντων ἔστι, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν. Πρβλ. ἀνταμοιβή, διαλλάσσειν.

διαλλάσσειν (συνών. διαμείβειν, μεταβάλλειν, μεταλλάσσειν,

μεταπίπτειν). Ἐναλλάσσομαι, alternate, Ἐμπεδοκλῆς 17.12 ἢ δὲ διαλλάσσομεντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει 35.15 ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα διαλλάξαμεντα κελεύθους. || διαλλάσσεσθαι. Συνδιαλλάσσομαι/συμφιλιώνομαι, be reconciled, Ἀρχύτας 3.10 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ αὖξησεν λογισμὸς εὐρεθεῖς . . . τούτῳ γὰρ (sc. τῷ λογισμῷ) περὶ τῶν συναλλαγμάτων διαλλάσσομεθα.

διαλογίζεσθαι. Διαλογίζομαι/στοχάζομαι, consider/meditate, Δημόκριτος 112 θείου νοῦ τὸ αἰετὶ διαλογίζεσθαι καλόν. Πρβλ. διανοεῖσθαι, μητίειν, νοεῖν, σκέπτεσθαι.

διάλυσις. Διάλυση, dissolution, Δημόκριτος 297.2 ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι.

διαμείβειν (συνών. ἀλλάσσειν, διαλλάσσειν). Ἐναλλάσσω, interchange, Παρμενίδης 8.41 γίγνεσθαί τε καὶ ὄλλυσθαι, εἶναί τε καὶ οὐχί, καὶ τόπον ἀλλάσσειν διὰ τε χρόα φανὸν ἀμείβειν Ἐμπεδοκλῆς 21.14 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἀλλοιωπά· τόσον διὰ κοῆσις ἀμείβει.

διαμένειν (τύπ. διαμύμνειν, ἀντίθ. σκίδνασθαι). Παραμένω, remain, Δημόκριτος 100 ὅτε μὴ διαμένουσιν ἐπὶ πολλὸν οἱ πειραθέντες φίλοι, δύστροπος A 135 (55) (DK II 116,12) διὰ πλείστου τε κενοῦ διέρχεται (sc. ἀήρ) καὶ ἥκιστα διαμύμνει.

διάμορφος. Ἀλλόμορφος, of different form, Ἐμπεδοκλῆς 21.7 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται.

διαμπερὲς 1 (συνών. ἡνεκές, ἡνεκέως). Διαρκῶς, continuously, Ἐμπεδοκλῆς 17.6, 17.12, 26.11 καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει **2** (συνών. διαμπερέως). Πέρα γὰρ πέρα, all the way, Ἐμπεδοκλῆς 17.31 εἴτε γὰρ ἐφθείροντο διαμπερὲς, οὐκέτ' ἂν ἦσαν 100.4 ῥινῶν ἔσχατα τέρεθρα διαμπερὲς.

διανοεῖσθαι. Νομίζω, believe/think, Δημόκριτος 155.2 εἰ κῶνος τέμνοιτο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδῳ, τί χρὴ διανοεῖσθαι